

Acció Cooperativa

Redacció: } Petai, 7 • Tel. 17374
Administració:

Organ de la Federació de Cooperatives de Catalunya

Els consumidors organitzats hem donat proves de la capacitat i rendiment de les normes cooperatives. Demanem el lloc que ens pertoca en la funció social de la distribució

TEMPS ERA TEMPS

per V. CASALS BOSCH

Temps era temps en què el nostre moviment era a les boceroles i totes llurs activitats estaven supeditades a subjectar-se a la via estreta d'uns criteris esquitxats i baixos de sostre; temps era temps, en què les nostres entitats, en tota llur vida, moviments i desenvolupament, donaven un aspecte de pobresa de conceptes, mercès als quals, el noranta o noranta-cinc per cent de consumidors vivien sense donar-se compte de qui érem, del que fèiem, de l'ideal que ens empenyia i de totes les mil ramificacions que havien de sortir del nostre cos en posar-lo en tota la tensió muscular el dia que l'ambient per un cantó i la consciència dels homes en tant que consumidors per altra, donés lloc a què s'klärissin les situacions i cada ú, homes i sistemes, idees i concepcions arribessin a mostar-se amb una claretat diàfana als ulls del ciutadà que no ha nascut amb la cedula de privilegiat.

Temps era temps que no podien parlar i ronar com ho fem avui els que nosaltres hem succeït, i temps era temps, que les poques institucions que teníem creades per a la defensa de les nostres més apremiantes necessitats humanes, per manca de coneixements unes vagues i pel pes mort d'un feix de prejudicis altres, estaven supeditades a una vida raquítica que no deixava eixamplar llur cos ni permetia per aquesta manca de desenvolupament, que aquestes institucions exercissin aquelles funcions per les quals estaven creades.

Aixequem els ulls i assenyalem amb joia imensa que aquells temps ja han passat, que ja han estat superats i que avui, en aquests precisos moments dramàtics que viu el nostre poble, és quan s'està produint aquesta transformació radical per tal de què del nostre moviment esquitx i raquític dels temps passats, solament en quedi el record que en el temps del temps ens parli dels primers abnegats que amb molta més voluntat que coneixements varen apuntalar i fer els fonaments de tot aquest moviment que avui empren una volada enorme vers els camins reals de la seva significació.

El llevat que portem a dintre nostre, el llevat d'humanisme del nostre moviment, malgrat tot, ha arribat un moment en la vida del nostre poble que ha donat els seus fruits; temps era temps que la Cooperativa —perquè els de fora no la comprenen— era considerada com un negoci més, però, quan els fets són tan eloquents com els que estem vivint, i quan els homes ens deixem dur per les apetències personals de poder i d'interès sense parar en res, i sense que res no ens faci aturar per gros i gros que sigui, i que ni la gana del poble, ni la necessitat del consumidor ens mogui a compassió, llavors es produxeixen fets com els que esmentem i es comproven moviments d'admiració com els que estem vivint envers les nostres entitats i tota llur trajectòria i es nota tota aquesta corrupció, dia darrera dia, de consumidors que truquen a les portes de les cooperatives demanant llur ingress dins de la gran família cooperadora que avui ja aplega el seixanta per cent de tota la població de Catalunya, per tal de salvar-se, una vegada dintre les nostres enti-

tats, de l'explotació i del robatori de què ha estat objecte el consumidor que sense lligam de cap classe que el defensés, ha hagut d'anar a raure per la subvenció de les seves més apremiantes necessitats, a les portes del comerç individual.

Temps era temps que es parlava en un sentit despectiu d'inferioritat de les cooperatives —culpa nostra també en bona part—; quant de camí fet de llavors ençà, i quina prova la dels presents moments, per a nosaltres; s'aprenem aprofitar aquesta lloc dels temps i esforçem-nos dintre de les nostres entitats, ara que se'n han aclarit els pensaments i que tenim conceptes més ben definits del què és i del què significa la Cooperació a remoure de soca i arrel tot el bo que tenim per a modelar l'entitat o l'estament ideal que ens dongui la paua de tot el nostre ideari, plasmat en realitats punyents i que aquestes les toqui i les palpi el poble i en reculli tots els beneficis que de l'ideal cooperatiu se'n pot esperar. Per això, ara que la nostra idea ha fecundat dintre les entranyes del poble cal aprofitar els moments i sense perdre temps, treient-nos els petits o grossos prejudicis que encara tenim, estructurem dintre de cada localitat, les entitats de forma que el consumidor trobi dintre de la Cooperativa el màxim de facilitats i de comoditats apart de les premises que ja hi ha establertes i que comporta en si mateix tota l'organització Cooperativa.

Això és, posem les entitats a l'alçada de les circumstàncies, deixant-nos de les idees esquitxides plenes de prejudicis i conceptes baixos de sostre, elevem el nivell general de tot l'engranatge cooperatiu i fem que desapareguin per sempre més les normes antiquades i els més costums que no són en prejudici de res més, sinó del que les comporta i dels estaments que les aguanten.

Si així ho fem, si sabem aprofitar els temps que la casualitat ens ha posat a les mans, si sabem sortir airoços d'aquest camí que els fets ens han portat i en mig d'aquest dramatisme que vivim sabem crear, pulir, esmenar i perfeccionar tot l'aparell administratiu de les nostres entitats en sentit de millorament, haurem guanyat la batalla més gran que hom es pot imaginar; si ho fem així, si anem seguint amb els mateixos rutinaris, i ens sembla que ja estem bé com estàvem, ens haurem deixat passar l'oportunitat d'ocupar el primer pla en la nova estructuració econòmica que s'està estructurant entre sang i plors en la humanitat dels nostres dies.

L'historial nostre és net, una moralitat inataxable és la nostra divisa. Qui gosarà dir que no competeix amb els materials i el llevat bo per a fer una bona obra? Ningú. Doncs, bé, de la nostra capacitat de treball i de la nostra abnegació en voler fer les coses, i del nostre criteri clar en encaminar-les, en depèn l'èxit que tenim obligació d'assolir per tal de què el nostre moviment esdevinguï, no demà, avui mateix, el veritable moviment emancipador de les masses consumidores organitzades.

I si en l'esdevenir, com fem avui nosaltres,

"La dona pel seu esperit de solidaritat, simpatitza amb la idea cooperativa, perquè sap que per ella pot arribar a un demà millor i més digne que el temps present."

MARIA PALOMERA

Las tasas de los productos y las cooperativas

por FELIPE BARJAU

Ordinariamente se han creído muchos cooperadores que vivir organizados en cooperativismo, les dispensaba cumplir las disposiciones decretadas por los elementos directivos de la cosa común. Creerlo así es un gran error. Nada más concreto y obligado que las Cooperativas para atenerse a las disposiciones legalmente establecidas. Ellas cumplen una indiscutible función social en la vida proletaria y en la vida en general, que supera los elementos coercitivos del Estado, para asegurar con éxito el control del mercado. Sin ellas la especulación y el agio tendrían más alas para volar sin cortapisas morales.

Certamente se ha dado con el punto de partida para garantizar la buena función de la justicia en los precios de los artículos de consumo haciendo uso de las entidades cooperativas. Nadie ignora hoy que ellas son un eficaz instrumento de emancipación popular. Simbolizan el gendarme moral de las ciudades consumidoras. Representan la equidad en guardia permanente. Son, como si dijéramos, el guardián de las casas.

Con todos estos atributos, la organización cooperativa a veces sufre equívocos de solemnidad. Créese una especie de empresa que no puede conocer pérdidas. La mayor satisfacción de casi todos sus componentes es salvar los balances con superávit. Esto como principio está bien. Quizás debemos decir como deseo, más que como principio. Las colectividades sociales, como todo organismo actuante, deben procurar saldar siempre a favor, que al menos es demostración de prosperidad. Pero se debe pensar que no siempre es aconsejable ni conseguible saldar todas las veces de la vida con superávit. En la vida social y en la vida física hay momentos de crisis que inclinan la balanza en contra de lo que son deseos comunes. Son momentos de prueba que si no se resisten debidamente se puede perder. Por eso hay que pensar continuamente en establecer almacenes de reserva que permitan responder a la oportunidad como se responde con los salvavidas ante una posible derrota en medio de las aguas del mar. Para toda economía cooperativa bien organizada, las reservas que se

algú recorda tota la trajectòria del nostre país per la terra i també diu, temps era temps, fem almenys que d'aquesta data històrica, en quedi el record de tota una generació d'abnegats cooperadors que amb visió clara varen superar-se per tal de posar, aprofitant l'ambient, els materials i els llevats de llurs avançats, els fets de l'ideal Cooperatiu a l'abast del poble, el qual a més de sofrir a la seva carn els esgarips le la guerra amb totes les seves crueltats, ha hagut de sofrir l'especulació més desenfrenada dels corbs que han volgut viure ben peixats a l'esquena de les necessitats del consumidor desorganitzat, encara que per a fer aquesta feina hagin hagut de perdre la vergonya, el sentit comú i aquell mínim de moralitat sense la qual la vida i l'existència de l'home sobre la terra no és possible.

llegan a poseer, cumplen en casos extremos la función del salvavidas. Gracias a ellas se pueden prestar grandes servicios a la causa del pueblo. Un comerciante cualquiera puede quemar en un paquete de cigarros todo el valor de lo que los cooperadores llaman excedente de percepción. Después de todo, a nadie le importa un comino saber el uso que hace él de cuanto le rinden sus ganancias. Otros días vendrán a recompensarle del derecho que haya podido hacer durante unos días. El no cumple ninguna función social. Se concreta en ejercer una vieja profesión que no tiene nada que ver con la sociedad. Está reconocido por la ley de la oferta y la demanda y sus derivados comerciales, y satisface la ley y el fisco de hacienda puede manipular a sus anchas.

Lo que puede hacer un comerciante no lo puede hacer una cooperativa. Una cooperativa no se debe constituir nunca para obtener ganancias. Cooperativamente, una cooperativa no tiene ganancias. No le es permisible hacer negocio alguno. El negocio es siempre la traducción de cobrarse más de lo que vale un producto o bien de no rendir prestación de servicios sociales. Y estos días hemos tenido la desgracia de haber oido decir, que las cooperativas no hacen negocio vendiendo los artículos a los precios tasados. Para todo cooperador consciente, vendiendo a precio de tasa los artículos asequibles para su existencia, es el mejor negocio moral y material que se hace a favor del pueblo. Primero porque se desmoronan los planes de los especuladores, y segundo porque se sirve al pueblo con dignidad. Si las cooperativas llegan a perder, restando de su economía acumulada unas pescetas, obligación es de todas ellas enseñar a los cooperadores que deben aportar a prorrata la cantidad suficiente de energías financieras con el fin de asegurar su crédito. Lo que no deben ni pueden hacer, es vender fuera de tasa. Vendiendo las cooperativas a precios tasados, son el frenazo para que no se compren productos clandestinamente y al por mayor, a precios fuera de tasa. Si hay superávit, mejor, y si no lo hay, se debe obligar a los cooperadores que paguen a proporción cuanto les sea obligado satisfacer para enjuagar el déficit. En lugar de pagar «más» el producto que se adquiere se paga el «posible» déficit de la cooperativa con el sentido tanto por ciento a prorrata por cada asociado. No hacerlo así, sería convertir las cooperativas en una especie de sociedades anónimas que cuentan siempre por adelantado los beneficios que habrán de obtener. Nada es tan lógico como la razón, y las cooperativas la poseen en grado sumo cuando cumplen su función social de acuerdo con sus principios colectivistas y sirvan de ejemplo de honestidad y de eficaz servicio. Hoy vivimos momentos de máxima restricción, y como no podemos sustraernos a los problemas generales que a todos nos afectan y que la guerra lleva consigo, hay que enfrentarlos con el deseo de superar las inconveniencias que se presenten, y servir de ejemplo hoy para triunfar mañana.

Les tasques del Sisè Congrés de la

Credencials rebudes segons dictamen de la Ponència

Sindic Agrícola, Perafita, Llorenç Rocabla. Unió de Cooperadors, Bellserat, Joan Gol Guas.

Econòmica de Tot Consum, Navarcles, Gens Ciutat i Josep Serra.

La Constança, la Bauma, Castellbellí.

La Constança, la Bauma, Vilar, Francesc Sánchez.

L'Econòmica Ripollense, Ripoll, Josep Vilalta Espadalé.

Mutual Obrera, Manlleu, Josep Vilalta Espadalé i Francesc Parés.

Popular Sevenca, Seva, Jaume Vaqué Duran.

Cooperativa Obrera, Prats de Lluçanes, Ramon Casas i Antoni Cortada.

La Folgarolence, Folgarolles, Ramon Casas Trulls.

Unió de Coop. de Mataró, Mataró, F. Nonell, V. García i Vicenç Casals.

Tarradellenc, Tarradell, Salvador Antonell i Jaume Vilardell.

Popular, La Garriga, Antoni Orra Payés.

Obrera Germinal, Esparraguera, Juli Borràs i Joan Gobianes.

La Flor del Camp, Creixell de Mar, Josep Minguleu i Isidre Valls.

La Forja, Queralt, Josep Ortíz Bonet.

El 19 de Juliol, Vallromanes, Manuel Ganado Martínez.

L'Econòmica Centellenc, Centelles, Josep Ollich Sunyer.

La Confiança Obrera, Hostalets de Balenyà, Josep Ollich Sunyer.

La Camprodolenc, Camprodol, Manuel Roja Orriols.

Unió Ribagatana, Ribas de Freser, Miquel Roca Orriols.

La Torroella, Torroella de Montgrí, Vicenç Artés Torner.

Casal Cooperatiu de Valldoreix, Joan Fort Caixa.

La Pau Rodenca, Roda de Ter, Bartomeu Gallach Codinach.

Unió d'Amics de Bisaura de Ter, Miquel Canadell Surinach.

La Surroquina, Surroca, Francesc Colomer Ballaró.

L'Amistat, Montesquiu, Francesc Colomer.

L'Avenç Obrer, Alp, Antoni Palau Jover.

Obrera del Roig, Fontfreda de Ter, Lluís Galífa.

Unió de Cooperadors, Vilaseca, Francesc Russinyol.

La Fraternitat, Lloriana de Ter, Joan Castellví Castanyer.

Unió de Cooperadors, Gavà, Martí Sabatés Duran i Miquel Tintorer Miñau.

La Familiar Borgonyenc, Lloriana de Ter, Josep Vallbona Banús.

Coop. Viladur, Antoni Palau.

La Bisbalenc, La Bisbal, Miquel Ginesta.

O. Popular, Montcada Reixac, Isidre Pelàez Carrillo.

Copp. Obrera, Glevinyol de Ter, Francesc Font Roca.

La Confiança, Campdevànol, Ramon Bonet Casas.

O. Pastisseria Mútua, Vic, Manuel Sala Alier i Roc Banzo.

La Igualtat, Vitadecans, Josep Rodríguez i Frederic Barrera.

Bonmatíenc, Bonmatí, Narcís Figuerola Hugues.

Unió de Cooperadors, Salt, Francesc Goday Torras i Josep Brunet.

La Unió Banyolina, Banyoles, Joan Ferrer Arús.

L'Esperança Gironina, Girona, Pere Cardús Gall.

L'Obrera de Vilasar de Mar, Josep Mitjà.

Confederal, Vilafranca del Penedès, Alfons Palau i Josep Mestres.

Obrera de Consum, Granej de Bages, Joan Estafanell Ramon.

L'Activitat Obrera, L'Esguirol, Ricard Tuberí Miró.

Unió Popular, La Torre d'Arusta, Ricard Tuberí Miró.

Obrera Vilaboina, Vilaboi, Càndid Torres i Joan Balaguer.

Bellcaire, Barcelona, Fidel Coll Sureda.

Popular de Consum la Llum, Barcelona, Fillibert Casas i Joan Llatas.

La Necessitat, Cornellà, Josep Barrechina i Basili Soler.

Barcelonesa de Subsistències, Barcelona, Lluís Finell Ribas.

Obrera de Consum, Sitges, Josep Planas.

General de Consum, Vilanova, Rafael Rovira.

Popular Ferroviària, Vilanova i la Geltrú, Rafael Pandos.

Obrera La Llibertat, Guardiola, Pere Campaña.

Unió d'Empletes d'Oficines, Barcelona, Jesús Carreté Ibarra.

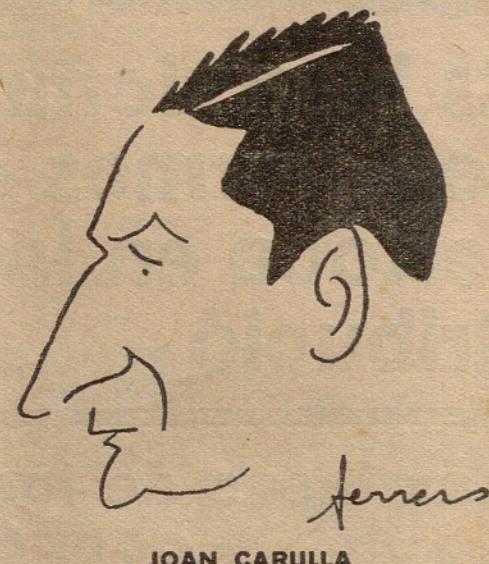
La Brutaciana, Bruc, Jacint Morist.

La Nostre Pobla de Claramunt, Joan Torné.

Agrícola, Hostalets de Pie, Lluís Torrescasa.

Vascos en Catalunya, Barcelona, Francisco Nogueira i Felip Ambiel.

La Popular, Calaf, Ramon Comajuncosa.

TORRAMADE

Casal Mutualista (Sanitària), Sabadell, Emili Arias i Manuel Lauda.

L'Aliança (Sanitària), Canet de Mar, Josep Forns Vidal.

La Gurbetana, Burb Plana, Josep Mas Musach.

La Reguladora, Artés, Jaume Aguilar i Josep Gibert.

Popular Obrera, Horta d'Avinyó, Salvador Call Homes.

La Fraternitat, Castellolí, Josep Soteras.

Unió Cooperadors, Súria, Prudenci Ferrer Garcia i Josep Vidiella Bonet.

La Fraternitat, Navàs, Vicenç Llorca Domènec.

Consum de Catalunya, Barcelona, Francesc Garriga, Manuel Roca i Lluís Molist.

El Siglo, Barcelona, Joan Mateu i Josep Saló.

Treballadors, Banca, Borsa i Estalvi, Barcelona, Juli Gai, Julià Planas, Joan Viada, Enric Martínez, Jaume Roca i Pere Clemente.

Funcionaris Ajuntament de Barcelona, Barea Odona, Miquel Gil, Jesus Casas i Carles Font.

Call Homes, Ajuntament de Barcelona, Pere Padros.

La Germania, Cervera, Josep Sabaté Riu.

Coop. Obrera, Castellserà, Josep Ardèvol.

La Progressiva, La Júlia, Josep Ardèvol.

L'afavorida Obrera, Aiguafreda, Francesc Cortada.

Obrera Manresana, Manresa, Salvador Servet.

Coop. Consum, Vilamajor, Vicenç Genís Juilià.

Unió d'Empleats d'Editorials, Barcelona, Antoni Gual.

Agrícola, Puig d'Anya, Antoni Gual.

La Libertat, Lloret de Segarra, Josep Sabaté Riu.

La Germania, Cervera, Josep Sabaté Riu.

Coop. Obrera, Castellserà, Josep Ardèvol.

La Progressiva, La Júlia, Josep Ardèvol.

L'afavorida Obrera, Aiguafreda, Francesc Cortada.

Obrera Manresana, Manresa, Salvador Servet.

Coop. Consum, Vilamajor, Vicenç Genís Juilià.

Unió d'Empleats d'Editorials, Barcelona, Antoni Gual.

Agrícola, Puig d'Anya, Antoni Gual.

La Libertat, Lloret de Segarra, Josep Sabaté Riu.

La Germania, Cervera, Josep Sabaté Riu.

Coop. Obrera, Castellserà, Josep Ardèvol.

La Progressiva, La Júlia, Josep Ardèvol.

L'afavorida Obrera, Aiguafreda, Francesc Cortada.

Obrera Manresana, Manresa, Salvador Servet.

Coop. Consum, Vilamajor, Vicenç Genís Juilià.

Unió d'Empleats d'Editorials, Barcelona, Antoni Gual.

Agrícola, Puig d'Anya, Antoni Gual.

La Libertat, Lloret de Segarra, Josep Sabaté Riu.

La Germania, Cervera, Josep Sabaté Riu.

Coop. Obrera, Castellserà, Josep Ardèvol.

La Progressiva, La Júlia, Josep Ardèvol.

L'afavorida Obrera, Aiguafreda, Francesc Cortada.

Obrera Manresana, Manresa, Salvador Servet.

Coop. Consum, Vilamajor, Vicenç Genís Juilià.

Unió d'Empleats d'Editorials, Barcelona, Antoni Gual.

Agrícola, Puig d'Anya, Antoni Gual.

La Libertat, Lloret de Segarra, Josep Sabaté Riu.

La Germania, Cervera, Josep Sabaté Riu.

Coop. Obrera, Castellserà, Josep Ardèvol.

La Progressiva, La Júlia, Josep Ardèvol.

L'afavorida Obrera, Aiguafreda, Francesc Cortada.

Obrera Manresana, Manresa, Salvador Servet.

Coop. Consum, Vilamajor, Vicenç Genís Juilià.

Unió d'Empleats d'Editorials, Barcelona, Antoni Gual.

Agrícola, Puig d'Anya, Antoni Gual.

La Libertat, Lloret de Segarra, Josep Sabaté Riu.

La Germania, Cervera, Josep Sabaté Riu.

Coop. Obrera, Castellserà, Josep Ardèvol.

La Progressiva, La Júlia, Josep Ardèvol.

L'afavorida Obrera, Aiguafreda, Francesc Cortada.

Obrera Manresana, Manresa, Salvador Servet.

Coop. Consum, Vilamajor, Vicenç Genís Juilià.

Unió d'Empleats d'Editorials, Barcelona, Antoni Gual.

Agrícola, Puig d'Anya, Antoni Gual.

La Libertat, Lloret de Segarra, Josep Sabaté Riu.

La Germania, Cervera, Josep Sabaté Riu.

Coop. Obrera, Castellserà, Josep Ardèvol.

La Progressiva, La Júlia, Josep Ardèvol.

L'afavorida Obrera, Aiguafreda, Francesc Cortada.

Obrera Manresana, Manresa, Salvador Servet.

Coop. Consum, Vilamajor, Vicenç Genís Juilià.

Unió d'Empleats d'Editorials, Barcelona, Antoni Gual.

Agrícola, Puig d'Anya, Antoni Gual.

La Libertat, Lloret de Segarra, Josep Sabaté Riu.

La Germania, Cervera, Josep Sabaté Riu.

Coop. Obrera, Castellserà, Josep Ardèvol.

La Progressiva, La Júlia, Josep Ardèvol.

L'afavorida Obrera, Aiguafreda, Francesc Cortada.

Obrera Manresana, Manresa, Salvador Servet.

Coop. Consum, Vilamajor, Vicenç Genís Juilià.

Unió d'Empleats d'Editorials, Barcelona, Antoni Gual.

Agrícola, Puig d'Anya, Antoni Gual.

:: El Congrés d'enguany i els Congressos d'ahir ::

Presentem als lectors d'ACCIO COOPERATISTA, una visió gràfica del que foren els Congressos de la Federació d'ahir i un resum palpitant del que ha dit la premsa barcelonina a propòsit del Congrés d'enguany.

"Las Noticias"

IMPORTANCIA DEL MOVIMIENTO COOPERATIVO

El VI Congreso de la Federación de Cooperativas de Cataluña señala, indudablemente, el arranque definitivo del movimiento cooperativista que hasta ahora no había obtenido el clima favorable para su desarrollo. Un viejo

En el III Congreso de nuestra Organización se decidió apoyar decididamente la labor cooperadora de Cataluña. Se persiguió en este propósito y se intensificó. La U. G. T. en Cataluña trabajará entusiasticamente para que los acuerdos adoptados por los cooperativistas sean sancionados por los organismos oficiales competentes y porque el movimiento cooperativo adquiera toda la intensidad y toda la profundidad a que tiene derecho.

Any 1937. El V Congrés en el moment del discurs presidencial

adagio nuestro dice que las fiestas se conocen por sus vísperas. Las del VI Congreso se califican por el acierto de los acuerdos que han recaído en virtud de las deliberaciones puestas en tensión.

La discusión ha sido centralizada en tres problemas a cual más interesante. Para el desarrollo intensivo del movimiento cooperativista que recama la época en que nos desenvolvemos, es imprescindible la creación de una Caja de Crédito Cooperativo susceptible de imprimir a esta necesidad el adecuado impulso. Ningún movimiento perfectamente coordinado, si se trata de una empresa colectiva, puede prosperar si no se la dota de la conveniente unidad económica que, cumpliendo la misión que le ha sido asignada en el presente, no proyecta hacia el futuro todas sus posibilidades, sustraídas, como es lógico, de aquellos tutelajes capaces de mixtificar la esencia misma de cuanto entraña una empresa cooperativista.

La Caja de Crédito Cooperativo es indispensable al desarrollo de movimiento cooperativo. Esta potencia económica es su pilar, su cimiento, su fortaleza íntima. La unidad económica indispensable a empresa de tanta trascendencia para el desenvolvimiento económico, especialmente en época de guerra, no puede soslayarse ante la probabilidad —que está en nuestras manos— de desarrollar hasta sus límites el poder económico de Cataluña. Esta es la función de la Caja de Crédito Cooperativo.

La consecuencia inmediata de esta unidad económica es la intensificación de Cooperativas de Segundo grado. La misión de estas Cooperativas tiene importancia extraordinaria. Compete a su función dotar al consumidor de facultades administrativas. A virtud de la razón que justifica su existencia, estas Cooperativas de distribución tienen el designio de hacer llegar sin recargo los géneros al consumidor. De tal modo, que este consumidor se convierte, insensiblemente, en administrador directo de sus propios intereses.

Estas Cooperativas, típicamente distribuidoras, anulan al intermediario. Evitan todo intento de especulación. Suprinen el lucro. Incapacitan, en fin, al agiotista, al explotador.

De aquí surge la necesidad de que todos los artículos de consumo sean controlados por los propios consumidores.

Percatada la U. G. T. de la enorme trascendencia de este VI Congreso de la Federación de Cooperativas de Cataluña, contribuirá eficazmente a divulgar su importancia entre los trabajadores.

"Solidaridad Obrera"

Pero las realidades son como son y no pueden alterarse por capricho. El hecho es que el Movimiento Cooperativo llevó varios años una vida precaria y vegetativa. Iba desenvolviéndose lentamente, auspiciado por algunas individualidades carentes de todo contenido social, que con más o menos celo, cultivaban su ascendente en la cooperación para situarse mejor en el terreno político, sin importarles gran cosa su desenvolvimiento ideológico y económico. No obstante, hay que reconocer que durante los últimos años el Movimiento Cooperativo se

ha superado mucho, ganando considerablemente, tanto en su aspecto moral, como práctico, por lo que es justo considerar que ha servido para que varios elementos, con auténtica visión proletaria, se hayan capacitado en la técnica comercial, sin olvidarse de este sentido eminentemente social que debe tener la Cooperación.

Este diseño del Movimiento Cooperativo, cuyo volumen, en Cataluña sólo, abarca más de un millón de personas, obliga a que sea reconsiderado por nuestros organismos superiores, valorizando con toda su integridad lo que puede rendir este sistema distributivo, en el cual las orientaciones y las finalidades sociales, responden a los cuadros que las forman y a las normas y tácticas que imprimen sus dirigentes, sin olvidar que la C. N. T. y el Movimiento Libertario tienen grandes contingentes inscritos en los cooperativas, que juntamente con otros sectores, podrían imprimirlas una tónica eminentemente social y práctica, que respondería al alto criterio de socializar la distribución prescindiendo de intermediarios y traficantes, que además de lucharse en una función inútil, son un evidente estorbo a todo progreso social y humano.

"Mañana"

Cataluña no es un país, ni moral ni racionalmente, dispuesto a admitir soluciones totalitarias. Es un pueblo mosaico, donde se manifiestan diversas orientaciones en todos los órdenes, y cada una de ellas tiene bastante fuerza y se destaca con bastante vigorosidad para hacer sentir su voz y su decisión. La organización que más pueblos ha podido agrupar y más adhesiones integrales ha tenido y que su cuerpo orgánico no ha sido fraccionado por razones personales o de tipo de interpretación filosófica, es la organización cooperativista.

Cada uno de los hombres y cada una de las entidades que componen la Federación de Cooperativas de Cataluña, saben prescindir de sus opiniones personales, de sus creencias y de sus intereses, a fin de atender la conveniencia general de todos los componentes de la gran familia cooperativista. Podríamos decir que es una verdadera organización de frente popular. Los que tuviesen la desgracia de querer estropearla, tropezarían con el desprecio y serían maldecidos por todos aquellos hombres que siempre, siempre han actuado en ella de la manera más generosa que se puede actuar en una organización humana.

del punt de vista del cooperativismo, considerat com a moviment de masses, l'affirmació és definitiva. En el domini econòmic, la cooperació, com a sistema distributiu, ha constatat solucions serioses, de la capacitat de les quals parla tota una experiència i una tradició en el món. D'altra part, el cooperativisme s'ha mostrat com a doctrina madura, tangible, assolible a fecundes realitzacions, sense oferir extraordinari marge a la improvisació ni a l'ensomni. La cooperació, en la teoria i en la pràctica, és el mateix mètode: la distribució organitzada. En una situació com l'actual, és per damunt de tot, el mur ferm contra l'especulació i l'agiotisme, que influeix poderosament en la moral de les masses, més disposades a deixar-se convèncer per l'organització que no per mesures de persecució i polícia contra els acaparadors i especuladors.

Amb els acords adoptats al Congrés, el moviment cooperatiu es consolidarà. La seva unificació econòmica, que no altra cosa és la creació de la Caixa de Crèdit Cooperatiu, afirma el seu potencial, eleva els seus recursos, permet coordinar molt millor la seva acció, modernitza la seva estructuració i la posa en condicions de complir dignament la seva comesa. I la creació de les Cooperatives de Segon Grau «Productes Coop», que són la producció i el control, pels consumidors, de les matèries i articles de consum, estendrà l'organització cooperativista a sistemes racionals de producció en els mateixos llocs productors. Un moviment tan seriós, tan responsable i tan ampli com el de la cooperació a Catalunya, afirma, en plantejar i resoldre el problema de la seva autonomia administrativa, la seva majoria d'edat, adquireix ple caràcter.

Es evident que les ensenyances que el Congrés reportarà en primer terme als mateixos cooperadors, seran apreciables. Perquè com sabem, els rengles de la cooperació s'han desrotllat extraordinàriament. La nota jovenívola donada al comici pels delegats acabats d'incorporar-se no l'ha perjudicat gens; ans al contrari, sobre la injecció de dinamisme dels corrents nous, la promoció s'ha saturat de la veterania i de l'experiència de les coses i dels homes forjats. Tot amb tot, i remarcant les exceŀlencies de la cooperació com a moviment econòmic, la nota de magnifica unitat donada en el Congrés, la discussió intel·ligent de la gestió del Comitè Executiu, gestió aprovada, i l'elecció del nou, per aclamació, i amb la intervenció de delegats de totes les ideologies i tendències dins el marc de l'antifeixisme, constitueix una nota d'incalculable significació i profunditat que hem de valorar en els seus termes justos.

Any 1937. Vista parcial de la Sala d'Actes durant les deliberacions del V Congrés

"Trebali"

UNA FORMIDABLE MANIFESTACIÓ DE POTENCIALITAT

El Congrés de la Federació de Cooperatives de Catalunya ha acabat les seves tasques. Com era d'esperar, ha constituit un èxit rotund. La immensa majoria de les Cooperatives de Catalunya han intervenit en les deliberacions. Això vol dir que més del seixanta per cent de la població s'ha mobilitzat entorn d'un problema fonamental com és el d'organitzar la distribució del consum, extraordinàriament agreujat ara en les seves solucions positives, com a conseqüència de les dificultats inherents a la lluita que sostenim contr la invasió estrangera.

En el seu conjunt, el Congrés ha estat una manifestació formidable de potencialitat. Des

El Congrés s'ocupà, naturalment, de diversos problemes. Entre d'altres, cal remarcar-ho, el relatiu a les taxes justes i a la més raonada adjudicació, a les Cooperatives, dels productes que garanteixin el racionament dels consumidors acollits en els seus quadres. En l'esfera de la més vehement emoció antifeixista, els cooperadors, per mitjà de llur organització responsable, s'han collocat al costat del Govern, per la victòria contra la invasió, a favor de la independència de la nostra pàtria. Però, disposats a servir la causa comuna eficacment, el Congrés s'ha pronunciat perquè la Federació de Cooperatives de Catalunya sigui tinguda en compte pel propi Govern i se li permeti de realitzar la seva comesa unida a la lluita que tots mantenim per les llibertats de Catalunya i el triomf de la República.